

Jan Kucharski, Barbara Lepówna

Władysławowo, woj. gdańskie

Informator Archeologiczny : badania 20, 82-83

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przeprowadzone badania sondażowe miały na celu określenie stopnia zniszczenia stanowiska, jego zasięgu i miąższości warstwy kulturowej. Ogółem rozkopano 72 m² powierzchni odcinając 3 paleniska /fragmenty/ i 5 obiektów nieruchomych, których funkcji nie udało się określić. Warstwa kulturowa wystąpiła we wszystkich sondażach.

Ruchomy materiał zabytkowy to liczne fragmenty ceramiki z późnego okresu lateńskiego i okresu wpływów rzymskich /l. 395 fr./ oraz bryldki polepy i kości. Także z tego okresu odkryto brązową sbulę z podwiniętą nóżką, brązową zawieszkę wykonaną z monety, a także żelazną szkiełkę z tulejką. Zarejestrowano również występowanie materiału ceramicznego kultury ceramiki węgiewskiej, kultury łużyckiej oraz z okresów wczesno- i późnośredniowiecznego /łącznie 66 fr./.

W trakcie badań uchwycono zasięg wschodni i północny osady, które pokrywają się z formą terenu zajmowaną przez jej pozostałości. W części zachodniej przejście nie jest czytelne - nieliczne zmiany w zabarwieniu warstw, silnie rozdrobniony materiał /prawdopodobnie rozorany/. W części południowej warstwy obniżają się, a między humusem i warstwą kulturową występuje warstwa piasku rzecznoego. Przewidywano, że został on naniesiony w czasie powodzi.

Materiały znajdują się w Oddziale Archeologii Muzeum Okręgowego w Toruniu.

Badania będą kontynuowane.

WARSZKOWO, gm. Sławno
woj. śląskie
Stanowisko 26

patrz
okres wpływów rzymskich

WIELISZEW, gm. Skrzyszew
woj. warszawskie

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Małgorzata Kamińska przy udziale mgr Grażyny Dmochowskiej. Opieką merytoryczną doc. dr hab. Teresa Węgrzynowicz. Finansowała Stołeczna Pracownia Dokumentacji Dóbr. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury grobów kloszowych.

Stanowisko, odkryte przypadkowo, zlokalizowane jest na polu uprawnym należącym do Państwowego Kombinatoru Gospodarstw Ogrodniczych, na niewielkiej wyniosłości, w pobliżu bezimiennego cieku wodnego, 500 m na północny wschód od zabudowań gospodarczych.

Badania miały charakter sondażowo-ratowniczy. Łącznie przekopano 175 m² powierzchni w znacznym stopniu zniszczonej przez rozległe, współczesne wkopy.

Odsłonięto 9 obiektów: 1 grób popielnicowy, 4 groby kloszowe /zachowane sągił obiektów/, 4 skupiska ceramiki i przepalonych kości, stanowiące zapewne pozostałości całkowicie zniszczonych grobów, trudnych bliżej do scharakteryzowania. Obiekty zlokalizowane były w obrębie wkopów lub w bezpośredniej styczności z nimi.

Ich zawartość tworzyły z reguły fragmenty klosza, popielnicy i misy. W grobie 6 rolę popielnicy pełnił zapewne dzban, którego ułamek wraz z dużym, taśmowatym uchem znalazłono wewnątrz klosza. Ceramika nie różni się od poznanej już, typowej dla kultury grobów kloszowych. Na nielicznych ułamkach kości widoczne były ślady patyny brązowej. W obiekcie 7 wśród kości stwierdzono występowanie amorficznej, stopionej grudki brązu.

WŁADYSŁAWOWO
woj. gdańskie

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Jan Kucharski. Konsultant badań - dr Barbara Lepówna ze Stacji Archeologicznej IHKM Gdańsk. Finansował WKZ Gdańsk. Drugi sezon badań. Osada kultury pomorskiej oraz wczesno-średniowieczna [?] cmentarzysko szkieletowe.

Stanowisko usytuowane jest w południowo-wschodniej części Władysławowa, na piaszczystym sklonie, łagodnie opadającym w stronę Zatoki Puckiej, pomiędzy ulicami: Nadmorską i Bohaterów Kaszubskich. Południowa część osady jest położona nad zanikającym strumykiem sączącym się w płytkim jarze, sięgającym jeszcze zachodniej strony ul. Puckiej.

Badania o charakterze ratowniczym prowadzono pomiędzy cementowymi ławami fundamentowymi, budowanego domu przy ul. Nadmorskiej 29. Przebadano 83 m², eksplorując do głęb. 1,8 m od powierzchni.

Zalegająca pod humusem, w wydymym podłożu kilkunastocentymetrowa, jasnobrunatna, piaszczysta warstwa kulturowa była bardzo zniszczona. Na tej niewielkiej przestrzeni odsłonięto 14 palenisk, należących do kilku obiektów mieszkalnych. Towarzystwo im liczne ślady po drewnianych kołkach. W paleniskach w kilkunastocentymetrowych, czarnoszarych zaciemnieniach zachowały się drobne, pojedyncze węgielki drzewne.

Tylko nieliczne paleniska można datować na podstawie ceramiki. W obiektach prawie nie zaobserwowano polepy. Uzyskano 256 fr. ceramiki oraz 32 odłupki krzemienne. Z kości zwierzęcych odsonięto, jedynie w nowożytnym wkopie szkielet krowy /?/, pozbawiony czaszki. Na głęb. ok. 0,8 m od powierzchni wystąpił płaszczysty jasnoszarożółty il z warstwowanymi, brunatnymi naciekami limonitowymi. Limonity występowały także w postaci luźnych skupisk pojedynczych grudek o centymetrowej średnicy.

W południowo-zachodniej części dołu fundamentowego, pomiędzy paleniskami, odsłonięto szeregowo usytuowane resztki 3 grobów szkieletowych, bez wyposażenia. Czaszki usytuowane były w kierunku zachodnim. Czwarty szkielet został zniszczony w czasie kopania północnego rowu fundamentowego. Zachowały się z niego tylko pojedyncze fr. czaszki i kości długich. Z 3 grobów uzyskano jedynie rozsypany się szkielet z czaszką oraz rozpadające się 2 czaszki. Według uzyskanych informacji, przed i po drugiej wojnie światowej, podczas dorocznych dołowań ziemniaków, zniszczono na sąsiedniej wschodniej posesji ponad 10 grobów szkieletowych. W jednym z grobów znaleziono "szwedzki żelazny papier".

Pamięć o tym cmentarzysku przetrwała być może jedynie w postaci przydrożnego, drewnianego krzyża na posesji przy ul. Bohaterów Kaszubskich 58, obalonego przez sztormową wicherę w 1938 r.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania nie będą kontynuowane.

ZOFIPOLE, gm. Igołomia-Wawrzeńczyce
woj. krakowskie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich